

BEHOUD Twaalf volle archiefkasten van overleden sportverslaggever staan maanden in loods van

verhuisbedrijf

Lauwen redt archief Jean Nelissen

Veertig jaar knippen en bewaren dreigde verloren te gaan, maar Brabander Piet Lauwen heeft het archief van Jean Nelissen gered van de papierversnipperaar.

door **Giel Hendrix**

Ze raken uit de mode, die papieren archieven. In het tijdperk van de digitalisering en automatisering past alles uit een mensenleven op een cd'tje of zeker op een harde schijf. Gevolg is dat plakboeken hopeloos ouderwets zijn en stampvolle zolders en kelders ontruimd kunnen worden. Door de shredder ermee, want alles is nu toch op te zoeken op het wereldwijde web.

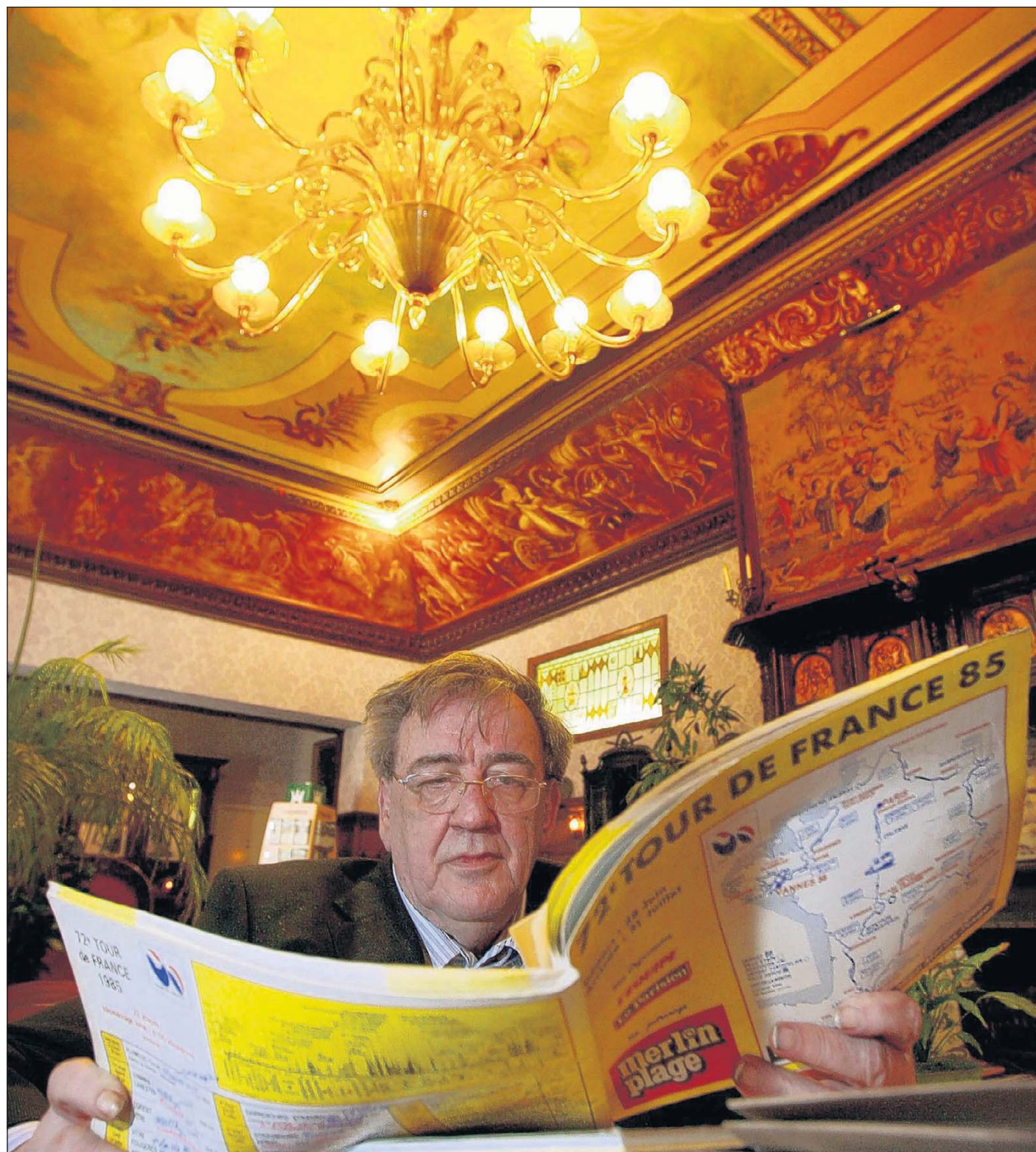
Piet Lauwen, geboren in Oudenbosch, denkt daar echter anders over. Hij, de dammer uit de jaren zestig, werpt zich op als hoeder van het papieren archief. Niet in de laatste plaats omdat hij het via zijn boekenveiling aan de man wil brengen.

„De mensen moeten nooit zomaar iets weggooien, zonder dat een kenner daar een oogje op geworpen heeft”, zegt hij vol overtuiging. „Weggooien kan ik ook, maar ik wil wel eerst weten wat het is. Vaak zitten er handgeschreven stukken tussen, die vind je nergens anders. Die moeten bewaard worden.”

Hij is inmiddels 63 jaar, maar nog steeds fanatiek. Dammers en schakers staan bekend om hun verzameloede van alles wat geschreven is over hun sport. Lauwen (Rosmalen) vormde daar geen uitzondering op. Hij verzamelde ook alles wat los en vast zat over dammen. „En daar kwam al snel schaken bij”, zegt hij, „dat is toch maar een kwestie van het bord omdraaien. Letterlijk dan.”

Hij publiceerde in 1978 zijn eerste damrubriek in het Brabants Dagblad, verzorgde ook de verslaggeving van de damsport, was betrokken bij de organisatie van damtoernooien in onder meer Valkenburg, Brunssum en Rosmalen en werkte vijftien jaar als bedrijfsleider van een taxibedrijf in Den Bosch. Die baan zegde hij in de jaren tachtig op.

Een van zijn eerste aankopen deed Lauwen in Amerika. Kocht in die tijd ongezien, aan de hand van een lijst zo'n vijfduizend dam- en

Piet Lauwen met een deel van Jean Nelissens archief in kastel Geulzicht.

schaakboeken van voor 1955 op van een bibliotheek in New York. Via foldertjes gaf hij bekendheid aan zijn bezit en in no-time had hij de

spullen verkocht. Lauwen zette onder meer een uitslagendienst op, die sportuitslagen verzamelde en verkocht aan dagbla-

den en andere nieuwsmedia. Zo'n twee jaar geleden werd hij na meer dan dertig jaar op een zijspoor gezet. Na een rouwproces, zoals hij

het zelf omschrijft, van anderhalf jaar, zoekt hij een nieuwe hobby: het vastleggen van de sporthistorie in Brabant. „Om iets om handen te

hebben, ook als ik straks 65 word.” Zijn speurtocht via internet leert hem dat nog veel bewaard gebleven is, maar dat ook historisch materiaal verloren dreigt te gaan. Het brengt hem uiteindelijk, veertien dagen geleden, via een paar telefoontjes bij verhuisbedrijf Soons in Geleen, waar in een opslagloods het archief van Jean Nelissen opgestapeld stond. „In twaalf archiefkasten”, zo zegt Lauwen.

Oud-sportverslaggever Jean Nelissen, in september 2010 op 74-jarige leeftijd overleden, was tijdens zijn loopbaan een verwoed verzamelaar. Niet alleen van wilereteksten en publicaties over andere sporten. Hij hield een knipseldienst bij. Ook politiek, natuurrampen, mode en oorlogen hadden zijn belangstelling. Alles verdween in mappen en uiteindelijk kasten.

„Ongelooflijk”, aldus Lauwen, „dat eigenlijk iedereen ermee in zijn maag zat. Voor hetzelfde geld was het al door de versnipperaar gegaan. Nu staat het bij mij in de garage en ga ik alles doorbladeren. Natuurlijk zal er waardeloos spul tussen zitten, maar ik ben ook al route-schema's en draaiboeken tegengekomen van oude Rondes van Frankrijk en de Amstel Gold Race. Ik heb nog lang niet alles gezien, weet niet wat ik nog ga tegenkomen.”

‘Het had in de versnipperaar kunnen belanden’

Intussen heeft zijn speurtocht de belangstelling gewekt van de organisatoren van de Gold Race. Deze week had Lauwen in Berg en Terblijt een onderhoud met Leo van Vliet, de koersdirecteur van Nederlands enige wielerklassieker. „Hij is geïnteresseerd in de spullen die betrekking hebben op de geschiedenis van de Gold Race.”

Hij had voor het onderhoud een toepasselijke omgeving uitgezocht: Kasteel Geulzicht in Berg en Terblijt.

Daar aan de Brakkeberg heeft Nelissen een tiental jaren gewoond, voordat het in 1982 gekocht is door Jan van Kuik, die er een hotel in heeft gevestigd.

In de sfeervolle lounge van het hotel werden dan al snel de oude wiler verhalen opgediept. Met de geest van Nelissen erbij, in een kartonnen doos met oude mappen en knipsels, die Lauwen had meegebracht om Van Vliet te laten zien wat er zoal verstopt zit in de vele honderden enveloppen.

Lauwen: „Het zou toch zonde zijn als dat zomaar verdwenen was.”

foto **Harry Heuts**